

ÁMOSŮV LIST

Školní časopis ZŠ Želešice

Ročník III.; číslo 3; Duben 2016

Dominik Sýkora, VI. třída

Luštěnky

Příroda

Sloh

Zábavníček

Seriály

ŠD

Recyklohraní

Sport

Druháci

Druháci v kuchyni

2. třída se již podruhé zapojila do projektu Recyklohraní aneb uklidíme si svět. V rámci dopoledne jsme se seznámili s některými drobnými elektrospotřebiči.

Celkem jsme vyplnili 3 úkoly.

1) Dostali jsme spojovačku. Pomocí tužky jsme spojili jednotlivé tečky, které tvořily obrys varné konvice a šlehače. Tyto elektrospotřebiče jsme pojmenovali a řekli jsme si, k čemu slouží. Pak jsme si hráli na designery a obrázky jsme vesele vybarvili.

2) Ve druhém úkolu jsme luštili osmisměrku. Naším úkolem bylo vyškrtat nabídnutá slova. Výsledek = RECYKLOHRANÍ

3) Nakonec jsme navštívili kuchyň. Tedy vlastně jídelnu, okýnkem na vydávání obědů jsme pozoro-

vali dění v kuchyni. Paní kuchařky nám ukázaly některé spotřebiče, řekly nám, co k čemu slouží. Pak jsme se mohli ptát na to, co nás zajímá. Věděli jste, že na jeden oběd pro celou školu je potřeba 12 kg těstovin?

Tento úkol se nám moc líbil a jsme rádi, že jsme pro školu získali 250 bodů.

text a foto: Aneta Adamcová

obrázek: Anna Hroudná, II. třída

Historie kuchyňských spotřebičů aneb Recyklohraní v šestce

Kuchyňský mixér nebo robot – Záhada zabítí mixérem (detektivní příběh)

Jednou do tajné, detektivní agentury přišel chlap v černém a povídá, že někdo byl zavražděn mixérem.

Tento případ si vzal hned Dan a běžel získat informace o člověku, který zabil pána mixérem. Nejprve ohledal mrtvolu pana Johnstona a dobře si všiml lístku, který měla přišpendlený na rukávu. Stálo na něm: Konečně pomsta. „Dopátral jsem se, že typ mixéru, kterým byl zavražděn, byl z roku 1991 a znám jednoho člověka, který má sbírku mixérů“, řekl Dan a běžel okamžitě na ulici Trnková číslo domu 456. „Ťuk, ťuk,“ zabouchal Dan na dveře možného pachatele. Stál tam 2 hodiny, až mu došlo, že tam nikdo není.

Tak běžel do knihovny zjistit víc o mixéru.

„Dočetl jsem se spoustu zajímavých věcí o elektrických mixérech (hledal jsem i na anglických internetových stránkách) a také jsem se dozvěděl, že muzeum zrovna pořádá výstavu k historii mixérů. Nějak cítím v kostech, že by tamnáš pachatel mohl mít chuť zajít.“

Výstava Dana zaujala, ale také mu neušlo, že muž, který se před ním zapisoval do knihy návštěvníků, se podepsal Gilbreth. Dan chvilku zaraženě stál a pak mu to došlo. Vyběhl z muzea, aby pana Gilbretha zastavil. Volá: „Stůj,“ ale ten člověk ho neposlechl a naopak začal utíkat. To bylo skoro jako přiznání.

Dan se rozjel autem za ním, jenže pachatelovi se podařilo utéct po žebříku. Dan se po něm rozběhl a skočil na žebřík také. Nakonec se pachatel ocitl v pasti, protože ze střechy budovy neměl kam utéct. Pachatel bohužel skočil dolů a Dan říká: „To je blb,“ a běžel ke kraji, kde Gilbreth skočil. Uviděl, že dopadl do popelnice a rozběhl se pryč. Ale neunikl nadlouho. Cestu mezi baráky mu zahradila policie a byl zatčen.

Dominik Fic, VI. třída

LVK 2016

Na lyžařský výcvikový kurz odjelo 15 žáků, 2 učitelé, 1 zdravotní sestra a 2 pomocníci. Odjízďeli jsme 6. března. Tašky, kufry, batohy a lyže jsme měli ve vozíku, který jel za námi, prkna byla uložena v minibusu. Zadní část byla tak zaskládaná, že se nikdo nemohl skoro ani postavit.

Ubytování jsme byli v horském hotelu Čarták. I přes zhoršené podmínky se lyžovalo dobře,

hlavně poslední den, kdy nám sjezdovka zmrzla. Hráli jsme i týmové hry a vytvářeli maskota. Poslední den jsme si udělali výlet do Rožnova, kde jsme měli na náměstí rozchod.

Jídlo nám velice chutnalo, někteří si i přidávali. Odjezd probíhal velmi podobně jako příjezd. Zadní část autobusu si udělala ze snowboardů improvizovaný pultík. Lyžařský výcvik jsme si velice užili a odvezli jsme si odtud hodně zážitků.

*text: Sofie M. Mjartanová, VIII. třída
foto: Šárka Hudeová*

Soutěž s firmou BOVYS

S radostí Vám oznamujeme, že jsme pronikli do finále soutěže s firmou BOVYS o 100 000,-Kč na sportovní vybavení do školy (firma, která nám dodává ovoce a zeleninu v rámci projektu Ovoce a zelenina do škol). Úkolem bylo poslat fotografii s nápisem BOVYS, ovocem nebo zeleninou a zároveň sportovní tematikou. Konkurence je veliká (30 škol), ale šance tu jsou. Hlasování probíhá na Facebooku prostřednictvím jejich aplikace zde: <http://woobox.com/fyudvu>

Pokud máte profil na Facebooku, hlasujte pro naši školu a případně odkaz sdílejte se svými přáteli. Hlasování probíhá až do konce června.

Děkujeme za podporu!

text a foto: Michal Špirit

Dne 20. 1. se naše třída účastnila výchovného koncertu v tělocvičně. Na kytaru nás doprovázel pan učitel z Lidové školy umění a paní učitelka na příčnou flétnu. Dále jsme si povídali o loutně, zobcové flétně.. Na koncertu se nám moc líbilo. Dokonce jsme si i některé písničky zazpívali.

Dne 27. 1. se někteří z nás účastnili finále soutěže Družina má talent. A úspěšně! Děvčátka s Kocourem Modroočkem vyhrála 2. místo, Marek a jeho parkur obsadil krásné 3. místo. Všem moc gratulujeme!

foto: Anna Lapčíková

Na Hromnice o hodinu více aneb Jak jsme poprvé plavali. Dne 2. 2. jsme se vydali do akvaparku v Kohoutovicích, kde se konala naše první plavecká dvouhodina. Nejprve jsme si vylechli nějaké pokyny, pak jsme se rozcvičili a

hurá do vody. Máme moc šikovné trenéry a trenérky.

Naše třída byla rozdělena do dvou družstev. Ti co trochu plavou a ti lépe plavající. Ale jak řekl trenér, všichni se musíme ještě hodně učit. Zkoušeli jsme foukání do vody, kraulové nohy. Ti lepší se učili celou techniku kraulu. Moc nás překvapila Eliška, protože je jako jediná holčička ve skupině zdatnějších plavců.

Dvouhodinovka byla dost dlouhá, byli jsme pěkně unavení. Už se ale těšíme na další lekci.

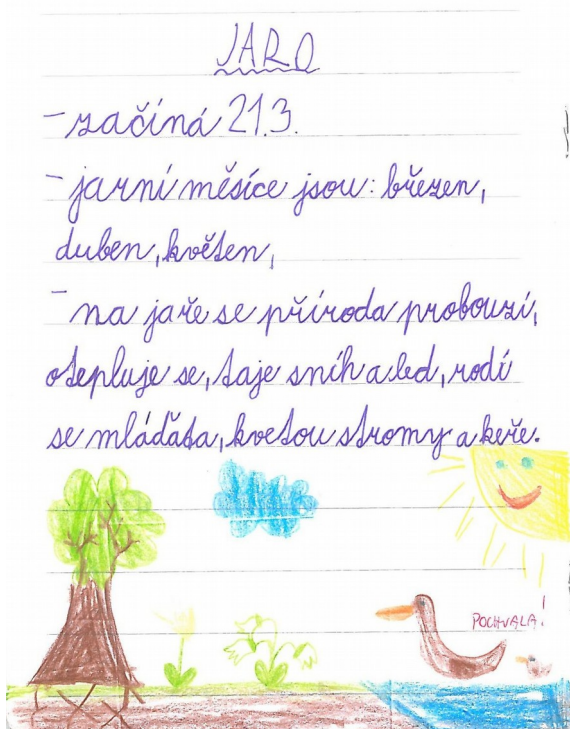

foto: Aneta Adamcová

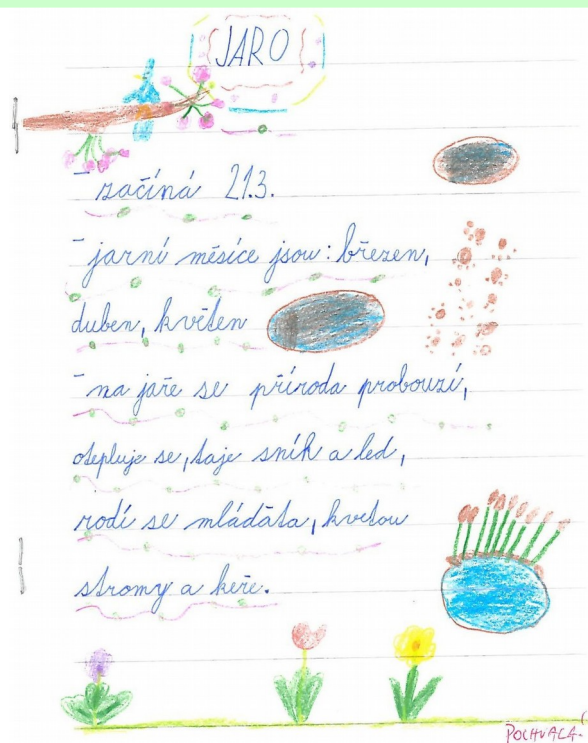
V březnu jsme se začali učit násobilku, zatím nás paní učitelka chválí, tak si to nesmíme pokazit.

Aneta Adamcová

Ze zápisníčku 2. třídy

Klára Cendelinová, II. třída

Lucie Freibergová, II. třída

Cesta do minulosti

Byl to den jako každý jiný. Jack Smith se vracel od svého domu v městečku Misicity, kde na něj čekala jeho žena se dvěma dětmi, Charlesem a Leonardem. Jack ale nevěděl, že starší syn Leonardo dostal od svého dědečka kolo. Sice to nebylo tak moderní kolo, jako měly všechny děti v okolí, ale Leonardovi stačilo.

Dny plynuly a Leonardo si řekl, že by si mohl to kolo trochu vylepšit. Koupil si za své kapesné barvu a nová kola, doma si bicykl natřel a vyměnil si kola. Už se mu jezdilo lépe. Charles, další syn Jacka, začal žárlit a řekl si, že si sestaví své vlastní kolo sám. Pomáhal svému otci od rána do večera, aby si vydělal dost kapesného na materiál. Asi za 24 dní měl dost peněz, tak se zavřel v garáži a montoval a montoval, až sestavil kolo. Nevypadalo nejlíp, ani nebylo rychlejší než Leonardovo. Leonardo se proto Charlesovi posmíval. Charlesovi se to nelíbilo, tak Leonardovi řekl: „Nejde o kolo, ale o to, kdo ho řídí.“ Tak se vsadili, že za dva dny si dají závod.

Leonardo celý další den své kolo vylepšoval. V den závodu hned ze začátku vedl Leonardo. Pak se ale Charles do toho opřel a v sekundě Leonarda předjel, až Leonardovi stříklo do očí bahno. To bahno se nalepilo také na Charlese. Když si Leonardo protřel oči, Charles tam nebyl. Chlapec utíkal s pláčem ke své matce Anně. Kde měl bratra?

Mezitím se Charles probral. Ale co to? Byl na cestě, ale nikde nebyla kola, místo nich všude koně a muži s klobouky na hlavách. Charlesovo kolo bylo zničené, tak se Charles šel pěšky zeptat jednoho muže, který byl dost starý a asi

i moudrý, kde se to ocitl. „Pane, kde to jsem?“ zeptal se. Muž odpověděl, že v městě Misicity. „A kolikátého je?“ Odpověď: „Pátého května 1861.“ Chlapec se zděsil. Muž ho obejmul a řekl: „Neboj.“ Charles odpověděl: „Já se bojím, že se nedostanu domů.“ Muž ho pozval do svého domu, kde bydlel sám, a ptal se chlapce, jak se tam dostal. „Na kole.“ – „A co je to kolo?“ Chlapec řekl: „Tady toto,“ a ukázal na hromadu železa. Neznámý stařík pak pravil, že si může ten svůj stroj opravit, ale že neví, jestli má doma spoustu věcí, které budou potřeba. Pak vzal Charlese do velké místnosti, kde byly hromady materiálu a chlapec se pustil do práce, protože mu došlo, že jestli se chce vrátit, tak musí kolo opravit.

Oba kolo spravovali, ale nešlo to. Chlapec řekl, že musí sehnat technika. To bylo těžké, jak sehnat technika na něco, co nikdo neznal? „Jak je možné, že tvůj stroj nedokáže spravit žádný technik?“ divil se muž. „Kdo vůbec jsi?“ - „Já jsem, chlape, z budoucnosti, jsem Charles Smith.“ - „Smith? Já jsem také Smith, Thomson Smith, mám syna Matěje.“ Charles se podívil: „Nejsme příbuzní?“ Muž ukázal chlapci fotografii svého syna a ptal se, jestli to není chlapcův otec. Chlapec na to, že ne, že jeho táta je větší, ale že takovou fotku už viděl, doma měli fotku s pánem, který měl na krku úplně stejný zlatý náhrdelník. „Ale ten měl můj praprapradědeček na krku, když se nechal fotit do alba.“

Chvilí bylo ticho. Pak se chlapci podařilo dosadit poslední součástku, rozjel se a zase byl ve své době, kde se svou rodinou žil a žil, až si našel dívku a potom spolu měli syna Thomsona Smithe.

Tomáš Vrbka, V. třída

Pejsek a dopravní nehoda

Kdysi dávno, možná ne tak dávno, žil malý pejsek, který se jmenoval Šmudla.

Jednou šel Šmudla po chodníku a vedle něj jela dvě kola, která vrazila do auta, protože jela vedle sebe a to je zakázáno. Jelikož Šmudla věděl, jak se v takové situaci zachovat, vzal telefon a zavolal kočičí policii na čísle 158. Kočičí policie se ozvala: „Mňau mňau, mňauky, mňau, mňau, mňau, mňauuu.“ V překladu: „Dobrý den, co potřebujete, kdo jste, kde jste a je někdo

zraněný?“ Šmudla odpověděl: „Haf haf haf hafity haf, haf, haf!“ V překladu: „Stala se havárie. Dvě lišky na kolech narazily do auta, jmenují se Šmudla a jsem v Želešicích u kostela a zranily se obě lišky.“ Policie mu řekla, ať zavolá gepardí záchranku na čísle 155. „Budou u vás zhruba za 1 minutu.“

Všechno dobře dopadlo, lišky se uzdravily a Šmudla dostal vyznamenání za statečnost.

Adéla Vaverková, Sabina Minaříková, Štěpánka Rýparová, V. třída

Karneval

26. února uspořádala trojice veselých klaunů rej masek pro děti ze školní družiny.

V tělocvičně jsme společně tancovali makarenu, ptačí tanec a všemožně jsme se vrtěli do rytmu hudby od Maxim turbulence. Klauni – paní vychovatelky - pro nás připravili i soutěže v kláťovém klauním tanci s míčky mezi čely. V jednu chvíli byla dokonce tělocvična plná barevných puntíků, což byl signál pro mladší děti, které si zahrály „Klauní škatulata“.

V družstvech jsme na devíti stanovištích zdolávali různé typy úkolů. Procvičovali jsme mozkové závity a hbité ručičky. Naše odborná porota nezapomněla během odpoledne vyhodnotit a ocenit nejlepší masky. V mladší kategorii dostala nejvíce hlasů policistka v podání Patrika Brandejse. Ve starší kategorii obhájila první místo Tereza Kozlová, která letos vyměnila mouchu za malinu.

Tečku za letošním karnevalem udělala oblíbená tombola.

Iveta Schimmerová

foto: Anna Lapčíková

Přivoláváme jaro

V pátek 18. března jsme využili pozvání na Velikonoční výstavu do speciální školy. Na výstavce nás nejvíce zaujaly sportovně založené ovečky, se kterými jsme se s radostí vyfotili.

Pak už jsme se nemohli dočkat, až nás paní vychovatelka pustí na lanové prolézačky, které jsme s chutí zdolali několikrát dokola.

Cestou zpět do školy nás čekala ještě sladká tečka v podobě zmrzliny v cukrárně U Kulaté.

text a foto: Iveta Schimmerová

Možná přijde i kouzelník...

Ve středu 17. února jsme přivítali ve školní družině pana kouzelníka. Děti byly aktivně zapojeny do tajů čar a kouzel. Například Janička s Klárkou asistovaly při putování prstýnku paní vychovatelky mezi kouzelnickou hůlkou a šátkem. Domča se Sofčou se podíleli na velice zábavném triku s deštníkem, ze kterého v závěru zůstala jen kostra s barevnými fáborky.

I když si děti myslely, že některé triky odhalily, pan kouzelník je vždy přesvědčil o opaku.

text a foto: Iveta Schimmerová

Naše kudlanka a my

Chov kudlanky nábožné (*Mantis religiosa* Linné, 1758) mi umožnila skvělá náhoda.

Dlouho jsem u nás v Želešicích sbíral přejeté kudlanky nábožné. Kupodivu jich bylo na silnici přes naši vesnici, kde auta nemilosrdně zabíjejí (nákladní auta zejména) veškerý hmyz, který se jim připlete do cesty, hodně.

Až jednou mi umírající kudlanka vykladla cosi... Na internetu jsem zjistil, že je to oteka.

Hledal jsem všude jak na to, aby se mi podařilo vychovat kudlanku doma. Rychle jsem shromáždil všechny údaje a pustil se do toho. Pomohly mi popisy chovu tropických kudlanek.

Při dodržení základních pravidel, která zde popíšu, je to vlastně lehké. Sám jsem odchoval několik generací kudlanek nábožných a vypouštěl je do volné přírody kolem Želešic.

Postupně jsem zjistil, že u nás jsou od září do listopadu.

Chov naší kudlanky nábožné podrobně:

Všechno, co je tu napsané, mám osobně vyzkoušené.

1. INSEKTÁRIUM neboli TERÁRIUM

Základem chovu je i dobré insektárium, což je vlastně terárium.

Pro velké kudlanky, jako jsou třeba africké kudlanky, musí být terárium o něco větší, alespoň 30 x 30 x 30 cm, jelikož se kudlanka svléká. A aby mohla růst, musí mít dostatečně velký prostor pod sebou, protože když se svléká, může se opřít o zem, tím dochází k deformaci a potom i k jisté smrti kudlanky.

Jako terárium může posloužit zavařovací sklenice, zvu ji „Ikea box“. Hlavně musíme myslet na její větrání, takže do boxu uděláme malé dírky, např. pomocí vrtačky nebo nažhaveného špendlíku, popřípadě můžeme na sklenici natáhnout starou punčochu, která dobře větrá.

Potom do terária nasypane substrát. Já používám rašelinu pro pokojové květiny, potom umístíme větvičky, po kterých bude kudlanka lézt.

A takto vybavené terárium už je připraveno na vypuštění kudlanky.

2. PÉČE O KUDLANKU

Kudlanky se živí hmyzem, ve Zverimexu si koupíme krabičku se cvrčky, kde jich bývá 100

ks. Já kupuji ve Zverimexu ve Futuru, v Pet centru. Krabička se cvrčky stojí cca 50 Kč.

O cvrčky se postaráme tak, že jim dáme do krabičky kolečko mrkve. Ale pozor!!! Cvrčci velmi zdatně skáčou, takže je nakrmíme tak, že pootevřeme víko krabičky a vhodíme jim mrkev. Kudlanku krmíme tak, že opět pootevřeme víko krabičky na jednom rohu nad sklenicí s kudlankou a když tam cvrček spadne, krabičku rychle zaklapneme. Kudlanka žere dvakrát denně, takže kudlance dáme, než jdeme do školy, a podruhé jak přijdeme ze školy.

Kudlanka přijímá vodu z kapek vody, proto terárium jednoduše porosíme. Kudlanka bude pít z kapek vody.

3. ODCHOV KUDLANKY

Kudlance se po cca 2 až 3 týdnech nafoukne zadeček, to znamená, že bude brzy klást kokon - neboli oteku. Kudlanka oteku přilepí na větvičku nebo na sklo terária apod. Kudlanka naklade oteku v podobě bílé pěny, která po dni ztvdne a zežloutne. Rozhodně na oteku nebudeme sahat, když zasychá!!! Pokud bychom na ni sáhli, mohlo by dojít k deformaci a potom už by se nic nevytláhlo. Když oteka zasychá, doporučuji kudlanku na den vyndat z terária, aby oteku nezdeformovala. Po dni (až bude oteka zaschlá) můžeme kudlanku do terária vrátit.

Po 2 měsících se z oteky začnou klubat malé kudlanky. Může jich být až 100 kusů, někdy i více, vše záleží na tom, jak byla kudlanka před kladením oteky nažraná. Když hodně, oteka bude velká a kudlanek bude více, když bude málo nažraná, oteka bude malá a kudlanek bude méně. Potom už záleží jen na vás, jestli oteku dáte do přírody nebo si ji necháte. Když je oteka na větvičce, větvičku ulomíme, když na stěně terária, vezmeme si kapesní nožík a opatrně ji odřízneme od povrchu. Vezmeme si nějaké lepidlo, které odolává vlhku, dešti, mrazu atd. Najdeme nějaký strom, který na jaře kvete, protože přilákává malé květové mušky, na některé, když přiletí, už budou číhat malé kudlanky.

pokračování na straně 8

Naše kudlanka a my

pokračování ze strany 7

Nalepíme oteku na strom, který máme blízko, na zahradě či za plotem - prostě to nesmí být daleko, abychom mohli místo kontrolovat. Oteku přilepíme tak, že si najdeme nějakou větvičku, která je vysoko, kápneme maličkou kapičku lepidla zesponu klacíku a oteku zesponu přilepíme. Pozor!!! Když oteku přilepíte shora, kudlanky se nemůžou vyklubat, protože kudlanky se svlékají!!! už když se líhnou, proto se spouští na provázcích.

Když si kudlanky chceme ponechat, tak oteku prostě nalepíme do krabičky, třeba od cvrčků, ale oteka musí být obrácená dolů, jinak se nic nevyklubě!!! Oteku pravidelně rosíme, cca jednou za 3 dny (ale úplně maličko!!!).

Až se nám vyklubou kudlanky, rozdělíme si je do nádobek, které jsou k zakoupení na

www.animalszone.cz. Objednáme stejný počet krabiček (KOD KM-000400) jako je počet kudlanek. Do těchto krabiček dáme 0,5 mm rašeliny, kterou udusáme, potom přidáme nějakou větvičku a do krabičky uděláme dírky. Kudlanka se živí nelétavými octomilkami, které seženeme zde: www.insektarium.cz., a objednáme jakýkoliv druh. Každé kudlance dáme jednu octomilku denně.

Kudlanka bude rychle růst a často se svlékat. Samička se svlékne 7x za svůj život, samec 6x. Nymfy ze začátku krmíme octomilkami, dospělé kusy nebo už nymfy ve 4. svleku cvrčky.

V tomto roce máme pro tyto chovy k dispozici i cvrčky v obchodě chovatelských potřeb ZOO MENU v Brně na ulici Kotlářské, kde mají nově i entomologické pomůcky.

Radovan Španěl, IV. třída (člen Entomologického kroužku Ing. Jiřího Chromého)

Excelentní výsledek Valentýny Pavlasové v matematické olympiádě

Žáci naší školy se pravidelně účastní různých matematických soutěží – Klokan, Pythagoriáda, Matematická olympiáda (MO) a další.

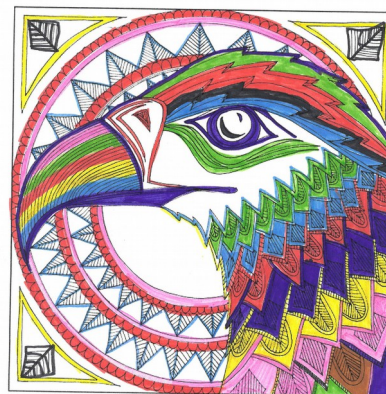
Nejtěžší je asi uspět v MO. Poprvé se žáci této soutěže můžou zúčastnit v 5. ročníku. Úspěšní řešitelé školního kola postupují do kola okresního. Obstát v MO je opravdu náročné a vyžaduje to dlouhodobou přípravu. O to více potom potěší, když si můžete říct, že přísloví „trpělivost růže přináší“ opravdu platí.

V tomto školním roce se v soutěži MO-Z9 propracovala do okresního kola žákyně 9. třídy Valentýna Pavlasová a ve velké konkurenci skončila na úžasném 4. místě. Připomínáme, že okresního kola se účastní i žáci odpovídajících ročníků gymnázií. Odhlédneme-li od umístění těchto žáků, potom mezi žáky základních škol patří Valentýnce 2. příčka.

Milica Srnková

Barbora Širůčková, VI. třída

Tomáš Novotný, VI. třída

Tipy aplikace

I v tomto vydání časopisu se podíváme, co přináší svět mobilních aplikací. Zde je několik tipů.

NASA

Android/iOS zdarma

Oficiální aplikace amerického Národního úřadu pro letectví a kosmonautiku dělá výbornou práci ve sbírání všech relevantních zdrojů o tom, co se v blízkém i vzdáleném vesmíru šustne. Pokud jste si přáli sledovat fotky z mise Curiosity z první ruky, vidět východ slunce na Marsu nebo si přečíst o probíhajících programech, je aplikace NASA Vaší první volbou. Tedy za předpokladu, že umíte anglicky. V tom případě pak v aplikaci najdete podrobnosti o centrech NASA, fantastické fotky vesmíru i Země, které NASA za léta nasbírala, i rozsáhlou encyklopedii vesmíru.

Mapy.cz

Android/iOS/Win zdarma

Aplikace Mapy.cz nabízí možnost stažení mapy

celé České republiky přímo do vašeho mobilního telefonu. Jednoduché ovládání, plánování trasy pěšky, autem i na kole.

LOH 2016

Android/iOS zdarma

Oficiální česká aplikace letních olympijských her v Riu 2016. Aplikace nabízí kompletní přehled všech sportů a českých sportovců, které na hrách uvidíte. Samozřejmě ne každého fanouška zajímají všechny sportovní disciplíny, proto jsou v LOH 2016 podrobné filtry, se kterými si snadno upravíte obsah podle svých preferencí. Pro největší fanoušky si aplikace připravila ještě dvě funkce, které jinde nejsou. Přímou prostřednictvím menu můžete sportovcům klást dotazy a dokonce s ním i povečeřet.

Michal Špirit

Převzato z www.aplikace.cz

Geocaching – 3. díl

Přichází jaro, příroda volá, a tak nastal čas zkusit si najít svoji první kešku. Je však dobré vědět nejen jak fyzicky hledanou krabičku najít, ale i jak s ní dále a zejména správně nakládat. A právě o tom je dnešní díl. Povíme si o tom, jaké typy keší existují a jak je najdeme.

Pokud se vydáte hledat kešku, je třeba si vybrat, která to bude. Kešek existuje několik druhů, my si vysvětlíme tři nejčastější:

- „*Tradička*“ – *Traditional Geocache* - nejběžnější typ keše. Fyzická schránka leží přímo na zadaných souřadnicích. Mají zelenou ikonu.
- „*Mysterka*“ – *Mystery Caches, Unknown Caches* - neleží většinou na výchozích souřadnicích. K finálním souřadnicím se musíte určitým postupem dostat – výpočtem, luštěním hádanek či šifer, atd. Mají modrou ikonu.
- „*Multina*“ – *Multi-Cache* - „průvodcovské“ typy keší – skládají se minimálně ze dvou zastávek. V listingu je většinou postup jak se pomocí tzv. stage (zastávek) dostat až k fi-

nálce. Výpočet finálky mívá často formu dosazení zjištěných číselných indicií do vzorce. Mají žlutou ikonu.

Kešky dále vybíráme podle obtížnosti, velikosti, náročnosti terénu a atributů tak, jak jsme si vysvětlili v minulém díle.

Postup jak se připravit na odlov již znáš, a proto se teď zaměříme na to, co všechno v keškách můžeš najít. Některý obsah kešek je dobrovolný, jiný zase naopak „povinný“. Pojďme teda vstoupit do zákulisí pokladu.

Povinným obsahem se rozumí věci, které jsou nutné, aby běžná keška vůbec mohla být založena či dále provozována. Jedná se o *logbook* (nebo nějaký papír, na který se můžeš zapsat) a ve větších keškách většinou i informace pro neznalé nálezce – tzv. *mudlokarta* (kartička pro případné nálezce, aby keš neničili ani jinam nepřesouvali).

Dobrovolným je myšlen obsah, který není nezbytný pro existenci keše. Většinou zde nalezeš tužku (nebrat – je pro zápis do logbooku), TB/GC předměty, CWG/SQ sběratelské předměty nebo další dárky, například figurky z Kinder vajíček, recepty,...

pokračování na straně 10

Geocaching – 3. díl

pokračování ze strany 9

A jde se hledat! Na webu www.geocaching.com nebo v aplikaci mobilního telefonu si na mapě nebo ze seznamu vybereš kešku, kterou chceš najít. Většina mobilů a aplikací pro mobily nabízí přinejmenším dva základní režimy navigace ke keši. Tím prvním je kompas, zpravidla reprezentovaný šipkou určující směr a ukazatelem vzdálenosti. Je vhodný především pro finální zaměření a vyžaduje poměrně velkou přesnost GPS. Často tě šipka dovede až k pokladu, ale pozor na terénní podmínky – ne vždy se vyplatí ji slepě následovat! V cestě ti může stát vodní plocha, plot, soukromý pozemek nebo jiná nepřekonatelná překážka, a proto někteří *owneři* uvádějí u svých kešek nejvhodnější přístupovou cestu. Kompas v mobilních telefonech nejsou, na rozdíl od těch

v navigacích, zcela přesné. Považujte je spíše za orientační ukazatel.

Druhou nejčastější metodou je zobrazení v mapě. V tomto případě se na displeji budeš pohybovat v mapových podkladech, takže přesně uvidíš okolní terén, budovy a další podmínky. Některé aplikace umožňují volbu používaných map – v určitých situacích oceníš spíše turistické mapy, jindy se více hodí satelitní snímky. Nespolehej ale pouze na kompas či mapu – při hledání používej hlavně svůj zrak. Náповědou ti může být *hint* (např. „hledej pod kamenem“), informace o kešce nebo poslední zápisy nálezců.

V příštím díle si vysvětlíme, jak nalezenou kešku *zalogovat* a také co dělat, pokud nemůžeme kešku najít.

Michal Špirit

Prevzato z www.kesky.cz

Vyrábíme z vlny

V jarním čísle časopisu se naučíme vyrábět bambulky z vlny. Ty se nemusí použít jen na zimní čepici, ale třeba na výrobu kuřátka.

Pomůcky: karton, nůžky, vlna, pohyblivé oči, filc, tavná pistole

Postup:

1. Na výrobu menší bambule potřebujeme vystříhnout z kartonu dva kruhy o rozměru 2 cm, uvnitř vystříhneme další kruh o rozměru 1cm. Na větší bambuli použijeme dva kruhy o rozměru 3,5 cm, uvnitř 1,5 cm.

2. Dva stejné kruhy dáme na sebe a začneme omotávat vlnou, alespoň tři vrstvy.

3. Omotanou vlnu po obvodě nastříhneme (uprostřed zůstane nerozstřižená). Mezi papírová kolečka vsuneme stejnou vlnu a pevně zavážeme.

4. Stejně postupujeme i při výrobě druhé bambule.

5. Dvě bambule slepíme tavnou pistolí k sobě

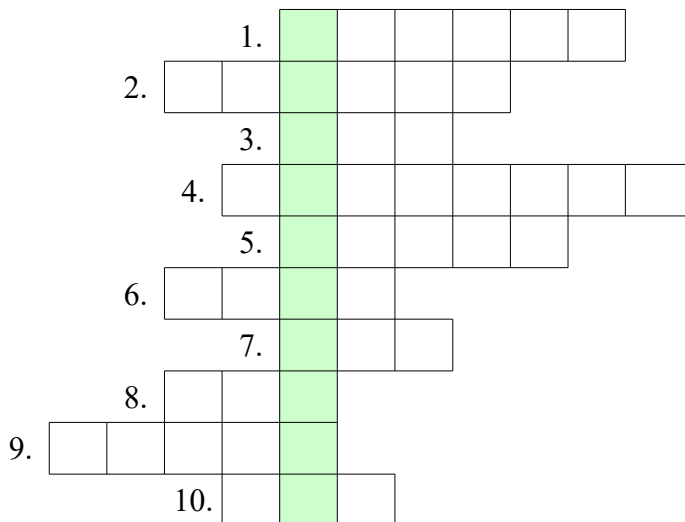
nebo svážeme vlnou. Přilepíme pohyblivé oči a zobáček z filcu. A kuřátko je na světě.

text a foto: Iveta Schimmerová

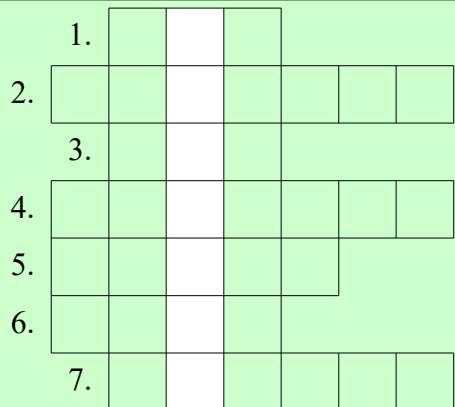
Výzva

Jak trávíte svůj volný čas? Máte nějakého zajímavého koníčka? Pochlubte se! Sepište o své zálibě pár vět a pošlete je do redakce Ámosova listu. Těšíme se na Vaše zajímavé články!!!

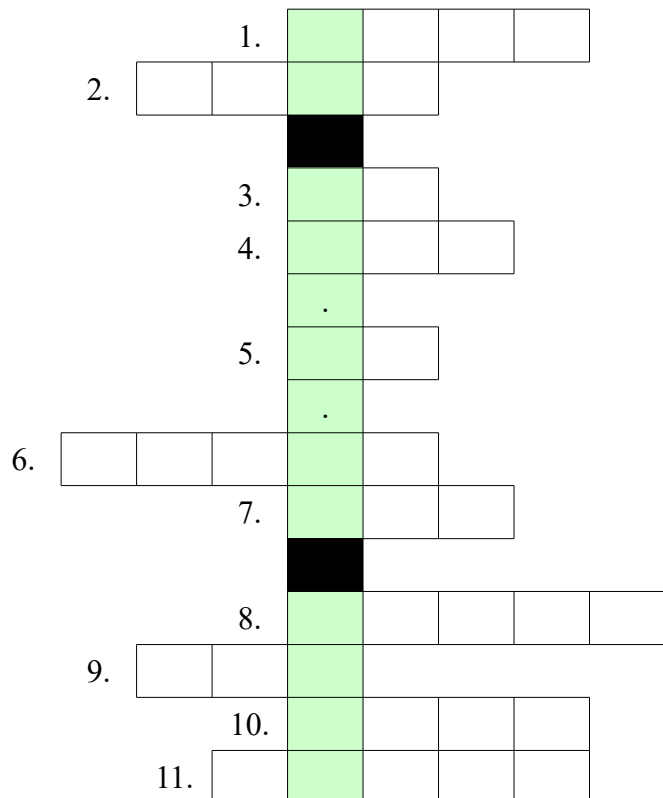
Křížovka 1

1. zimní svátky
2. má svátek 2. 3.
3. nepravda
4. má svátek 31. 12.
5. mládě kozy
6. má svátek 1. 10.
7. den a _____
8. oko a _____
9. má svátek 31. 7.
10. příbuzný vlka

Křížovka 2

1. kamarádský pozdrav
2. matka matky
3. pravda a _____
4. je na okně
5. vyrábí med
6. otec otce
7. hovorově tramvaj

Křížovka 3

1. má svátek 11. 7.
2. má svátek 7. 8.
3. 4*5
4. 10*10
5. 6*5
6. má svátek 10. 4.
7. má svátek 8. 4.
8. má svátek 27. 9.
9. má svátek 1. 12.
10. má svátek 28. 11.
11. má svátek 9. 8.

Štěpánka Rýparová, V. třída

V	M	Ň	A	U	K	Y	E	L	L
I	K	R	H	D	Č	A	U	I	N
K	O	N	O	Ě	O	K	U	N	A
C	R	E	J	V	J	S	S	O	L
U	J	A	A	Č	L	Á	N	E	K
R	R	N	J	E	Í	P	S	V	Á
O	T	K	J	E	N	Í	K	Y	!

Osmisměrka

Slova k vyškrtání:
 AHOJ, ČAU, ČLÁNEK,
 DĚVČE, JARO, JENÍK,
 KLAN, KRAJE, KUNA,
 MŇAUKY, NIL, PÁSKA,
 VOR.

Štěpánka Rýparová, V. třída

Přírodovědný koutek

Červeně vybarvi jedovaté rostliny, modře rostliny, které kvetou brzy na jaře. Ostatní rostliny nech bílé.

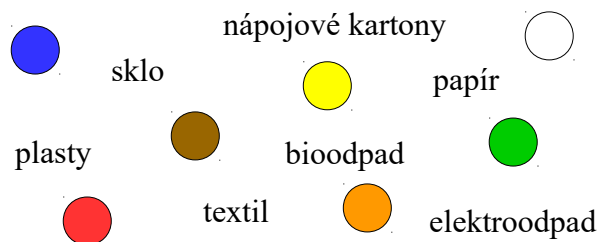
Iveta Schimmerová

Které slovo do řádku nepatří:

- 1) javor, jasan, modřín, bříza
- 2) moucha, žížala, střevlík, babočka
- 3) hrách, brambory, fazole, čočka
- 4) bledule, tulipán, narcis, pampeliška
- 5) kočka, jehně, tele, štěně
- 6) štika, kapr, žralok, plotice

Iveta Schimmerová

Umíš třídit odpad? Spoj:

Iveta Schimmerová

Ámosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice
 Redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit
 Termíny uzávěrek čísel III. ročníku: 21. 1., 23. 3., 20. 5.
 Kontakt: schimmerova@skolazelesice.cz